

SVÉ ROCKY MOUNTAINS (věnováno Jindrovi Martišovi, který zahynul pod Anapurnou) - Kidák, Vojta Tomáško

SVÉ ROCKY MOUNTAINS capo IV.

G C
Srpnový pátek a na horách sněží, někdo jde vzhůru, někdo si věří,
G C G
krosna na zádech tíží jak žulový blok.
G C
Zatím, co dole je léto a stromy a silácký řeči těch co se bojí,
G C G
do bílé pláně udělat první krok.

C F C G
R: Ale vždycky se najdou a znovu to zkouší, slunce jak plamen bodá je v očích,
D C G
rvou se jak koně, jen aby našli své já.

Sklonil jsem hlavu a ptal se sám sebe,
jestli jak oni mám to svoje nebe
tak blízko na dosah a nejsem na kolenou.
Bez velkých řečí a ohraných frází,
vstával jsem do tmy a nejmíň mi schází
publikum, co chce mít za každou cenu své šou.

R:..

Možná mám poslední, poslední šanci,
vzít svoji víru a v ledovém tanci
na vrchol vynést svou vlajku a vidět ji vlát.
Má každý před sebou své Rocky Mountains,
svůj kopec z dětství, co zdál se být zlatý,
ale kolik jich ztratilo cepín a muselo vzdát.

R:..